

Istoria radioamatorismului câmpulungean (II)

În anul 1979 o parte dintre membrii radioclubului din Câmpulung Moldovenesc dau examen la Suceava pentru obținerea certificatului de radioamator, dar majoritatea pică examenul de telegrafie care era atunci obligatoriu pentru a lucra în US. După examen, doar Nicolae Tabără solicită autorizația de emisie clasa 5-UUS și primește indicativul YO8CJY. Din diverse motive, ceilalți au renunțat pentru moment să fructifice rezultatele acestui examen, majoritatea dorind de fapt să activeze în domeniul US și nu UUS.

În acest timp, activitatea sportivă ia avânt la A.S. Explorări a IPEG, secțiile de fotbal, popice, schi, șah, deltaplan, dar și de radioamatorism, prinzând contur și dezvoltându-se pentru că aveau susținere financiară, precum și resurse umane deosebite. Activitatea de radioamatorism se organizează ca secție sportivă sub denumirea de A.S. Explorări - Radio având ca președinte pe subsemnatul și ca secretar pe Florin Apostolescu. Între timp, rețeaua radio profesională de la IPEG a căpătat o importanță foarte mare și ca urmare s-a dezvoltat continuu. Cum la intervale de 6 luni se impunea organizarea de examene pentru operatori radio în rețeaua profesională, s-au făcut toate demersurile pentru organizarea unui examen și pentru radioamatori, aceasta având în vedere că testul se susținea cu aceeași comisie de la D.R. Tv Iași.

În 19-20 noiembrie 1983, A.S. Explorări - Radio a reușit să organizeze o sesiune extraordinară de examen pentru radioamatorism la Câmpulung Moldovenesc. Au participat candidați din Câmpulung, Vatra Dornei, Rădăuți, Gura Humorului, Suceava, dar și din județul Botoșani. Unii dădeau examen pentru prima oară, alții dădeau pentru trecerea la o clasă superioară de emisie.

Din partea autorităților de la acea vreme - MTTc, Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor, Direcția de Radio și Televiziune Iași -, a participat o comisie formată din ing. Dumitru Mihai, ing. Frunzzeti Dan și Oprea Hanellore.

Rezultatul examenului a venit în ianuarie 1984. Procentul de promovabilitate a fost de 80%, majoritatea candidaților primind răvnitul certificat de radioamator pentru US. Pe atunci examenele erau mult mai dificile, iar foarte mulți picau la proba de telegrafie care era obligatorie pentru cei ce doreau să lucreze în unde scurte.

În 1984 a avut loc o reorganizare la nivelul ministerului, astfel că, pentru prima oară în istoria radioamatorismului, indicativele de radioamatori nu s-au mai alocat centralizat de la minister, ci s-au acordat de cele 4 direcții

00001/85A, deci autorizația cu numărul unu din istoria acestei instituții. Acest lucru m-a marcat și obligat în același timp să port cu cinste indicativul primit, să fiu demn de încrederea arătată de această instituție cu care colaboram pe plan profesional în cadrul rețelei radio de la IPEG Suceava, dar, mai nou, și ca hobby, primind acest frumos indicativ de radioamator. Țin să cred că mi-am ținut promisiunea de a nu-i dezamăgi pe cei ce mi-au acordat încrederea lor.

Peste ani de zile, un cârcotaș local (orice pădure are și uscături), ajuns cu totul întâmplător în rândul radioamatorilor, avea să se exprime în eter că „noi, în Câmpulung, avem radioamatori profesioniști”. Nu știu câtă obidă era în vorbele lui, dar eu m-am bucurat și mă bucur că în cazul meu, dar nu numai al meu, profesia și hobby-ul au fost aceleași. A fost un avantaj neprețuit că cele două s-au contopit. Fără acest lucru sunt convins că municipiul Câmpulung ar fi fost poate și astăzi o pată neagră pe harta radioamatorismului național și internațional. Se pare că soarta mi-a hărăzit să fiu “omul potrivit, la locul potrivit și la

YODX CLUB - Clubul de elită al radioamatorilor români

timpul potrivit”, după cum a afirmat secretarul federației Vasile Ciobaniță - YO3APG la unul din simpozioane.

În anii '80, în Câmpulung, la Casa Pionierilor, exista un club de radioamatori-receptori cu indicativul de YO8-536/SV sub îndrumarea lui Constantin Buliga, dar în realitate el era axat doar pe ramura de RGA pentru copii și nu pe cea de comunicații US sau UUS. Acesta, cu ajutorul subsemnatului și a lui Niculai Tabără au pus bazele concursului județean de RGA (vânătoare de vulpi), ce poartă denumirea de „Cupa Bucovinei”, concurs care după 1990 s-a transformat în concurs cu participare internațională. Anul acesta, concursul se va desfășura la Câmpulung, în perioada 30 mai - 1 iunie, în colaborare cu cei de la CSTA Suceava.

Tot în această perioadă, cu totul întâmplător, am intrat în posesia documentației transceiverului de concepție românească, A-412A, transceiver care a contribuit foarte mult la dezvoltarea radioamatorismului românesc.

unde scurte.

În 1984 a avut loc o reorganizare la nivelul ministerului, astfel că, pentru prima oară în istoria radioamatorismului, indicativele de radioamatori nu s-au mai alocat centralizat de la minister, ci s-au acordat de cele 4 direcții teritoriale, respectiv București, Iași, Cluj și Timișoara. Ca urmare, majoritatea celor ce au obținut certificatele de radioamator au optat să aștepte eliberarea autorizațiilor de către D.R.Tv Iași, fapt care s-a petrecut abia în februarie 1985.

Singurul care a dorit să obțină imediat autorizația de emisie doar pentru clasa a V-a a fost Vladimir Istrate, care va primi indicativul YO8DGV. Ceilalți au așteptat să solicite autorizațiile de emisie pentru clasa a III-a. Așa se face că Mircea Popel, subsemnatul, a primit indicativul YO8RAA, cu autorizația nr. I/

colaborare cu cei de la CSTA Suceava.

Tot în această perioadă, cu totul întâmplător, am intrat în posesia documentației transceiverului de concepție românească, A-412A, transceiver care a contribuit foarte mult la dezvoltarea radioamatorismului românesc. Am trecut imediat la proiectarea și construcția lui în cadrul laboratorului radio de la IPEG Suceava, unde îmi desfășuram activitatea profesională. Concomitent, am dat schemele și lui Nicolae Tabără, cu care în acea perioadă eram coleg de birou, pentru a construi și el acest aparat. El a modificat un pic cablajele și a înghesuit toată lucrarea pe un șasiu de stație profesională, un Morse 2 cu lămpi de proveniență poloneză, găsită prin magazinele IPEG. Câteva luni mai târziu, s-a definitivat și la Casa Pionierilor o asemenea stație de radio-emisie. **(MIRCEA POPEL - YO8RAA)** *va urma*